

بسم الله الرحمن الرحيم

تدابیر شدید دولت اندونیزیا در مقابله با ویروس کورونا

(ترجمه)

خبر

احمد یوریانتو سخنگوی ویژه دولت اندونیزی برای ویروس کورونا، طی یک کنفرانس مطبوعاتی در روز پنجشنبه در جاکارتا گفت: «تعداد واقعات مثبت ویروس کورونا به 309 نفر رسیده که از این تعداد 25 نفر جان باخته است.» (منبع: سی ان ان اندونزی، 2020/3/19) درحالی که دولت اندونیزی از مردم خود خواسته بود برای جلوگیری از ویروس کورونا خود را قرنطینه کنند و در خانه‌هایشان بمانند، در این میان اما رسانه‌ها از ورود 49 کارگر چینی به کنرداری، جنوب شرق سولاویزی خبر دادند. طوری که مردم اندونیزی از ورود کارگران چینی به کشورشان شگفت‌زده شدند و این خبر باعث واکنش شدید مردم اندونیزی علیه دولت شد که این حالت بیانگر تناقض موقف دولت اندونیزی در مقابل ملت را نشان می‌دهد.

لوهوت بنسار بانجنتان، وزیر هماهنگی امور دریایی و سرمایه‌گذاری دولت اندونیزی، اظهارداشت: «49 کارگر چینی برای کار به اندونیزی آمده‌اند و تأکید کرد که هیچ اقدامی غیرقانونی از سوی این کارگران صورت نگرفته است.» طبق گفته وی، آن‌ها درخواست ویژه از سفارت اندونیزی در پکن کرده بودند. از طرف دیگر کارمند ویژه وزارت نیروی کار، خانم دیتا اینداساری پاسخ داد که: «این کارگران جواز کار از اداره نظارت بر استخدام کارگران خارجی را ندارند؛ بنابراین آمدن آن‌ها غیرقانونی است. به همین خاطر به آن‌ها دستور داده شد که مرکز شرکت را ترک کنند.» (منبع: دتیک کوم، 2020/3/18)

تبصره

شکی نیست که ورود بیگانگان به ویژه چینی‌ها در بحبوحه ویروس کورونا در اندونیزی چه به عنوان کارگر و چه گردشگر، همان هم‌دردی را که دولت باید نسبت به مردم اندونیزی نشان دهد، نادیده گرفته است. سازمان بهداشت جهانی، کوید19 را یک بیماری همه‌گیر جهانی دانست. دولت اندونیزی هم برای جلوگیری کوید19، سریعاً حالت اضطرار اعلان کرد؛ زیرا تعداد افراد آلوده به شکل سریع در حال افزایش بود. به نظر می‌رسد دولت اندونیزی در مقابله با این فاجعه، بسیار ضعیف است، طوری که از کشورهایی که مبتلا به این بیماری همه‌گیر قرار دارند، هم نتوانسته درس صحیح بگیرد. در نکات زیر مشاهده می‌شود که در بعضی از مناطق آن‌ها مشکلات قابل توجهی وجود دارد.

اول: دولت اندونیزی در انجام اقدامات پیش‌گیرانه برای جلوگیری از شیوع بیماری همه‌گیر کورونا در این کشور سهل‌انگاری کرد. در عین حال برای مردم اندونیزی واضح است که دولت در تلاش مخفی کردن اطلاعات مربوط به ویروس کورونا می‌باشد، تا نشان دهد که اندونیزی عاری از این بیماری است. اما هنگامی که شک و تردید در مورد اعتبار اظهارات رسمی در بین مردم گسترش یافت، دولت افرادی را متهم کرد که عمداً اخبار دروغ را در رابطه به بیماری ویروس کورونا در اندونیزی پخش می‌کنند. چنانچه وزیر هماهنگی سیاست و امنیت، آقای محفوظ در اظهارات خود گفت: «تاکنون اندونزی از ویروس کورونا عاری است. کسانی در رابطه به ویروس کورونا حرف می‌زنند، خواستار ایجاد مشکلات‌اند.» اما شک و تردید تنها از داخل به وجود نیامد، بلکه نخست‌وزیر استرالیا، اسکات موریسون هم توانایی و تلاش اندونیزی را برای آزمایش بیماران کوید19 را زیر سوال برد.

چنانچه اندوزیا با جمعیتی در حدود 270 میلیون نفر، فقط حدود 136 نفر را آزمایش نموده و از مصدومیت کوید19 نتیجه منفی گرفته است. وزارت صحت/بهداشت اندونیزیا هم چنان به ادعای عدم وجود موارد کورونا ویروس در این کشور ادامه می‌داد تا جایی که رئیس جمهور گوکو ویدودو در بیانیه‌ای که یک‌روز پس از نفی وزیر صحت منتشر شد، کشف یک رویداد مثبت در اندونیزیا را تایید کرد. (دوشنبه 2020/3/2)

دوم: ترجیح دادن منافع اقتصادی بر سلامتی مردم. این امر از سیاست دولت اندونیزیا مشهود است، چنان‌چه علی‌رغم گسترش هولناک ویروس کورونا در جهان هنوز برای رونق بخش گردشگری، کار می‌کنند، تاجایی که دولت 10.2 تریلیون روپیه یا حدود 742 میلیون دلار امریکایی تشویق‌های مالی پرداخت کرده است. از این میزان حدود 3.3 تریلیون روپیه را به دولت‌های محلی که تعداد کم گردشگران دارند، کمک مالی کردند. به همین اساس می‌فهمیم که ارائه اطلاعات در مورد بیماران کورونا مغایر با تلاش دولت برای بسیج گردشگران خارجی و داخلی است. به همین دلیل اطلاعات دولت در مورد بیماران کورونا اغلب تغییر می‌کند. همان طوری که برای یکی از بیماران در شهر چی‌آنجو اتفاق افتاد؛ تا جایی که اخیراً گزارش دادند که وی پس از مصدومیت به کورونا درگذشت، اما بعد خبر دادند که نتایج معاینه کورونای او منفی است.

سوم: تأمین منافع خارجی‌ها، به ویژه کشورهایی که در دادن قرضه به اندونیزیا دست دارند، مانند چین. به همین خاطر دولت علی‌رغم چین منبع ظهور کوید19 است و درها را برای کارگران چینی به شکل گسترده باز کرده است که این منجر به زیر سوال رفتن حاکمیت اندونیزیا در برابر چین از سوی مردم شد.

چهارم: عجله دولت در مواجهه با بیماری کورونا، اولین بار دولت مرکزی مانع از اعلام رئیس‌های ولایات مبنی بر آلودگی کورونا شد. همان طوری که رئیس جمهور در بیانیه خود گفت: «بگذارید دولت مرکزی اطلاعات را مدیریت کند.» (2020/3/13) در عین حال دولت از اعلام مناطقی که تحت تأثیر ویروس کورونا قرار داشت، خودداری می‌نمود و سخنگوی رسمی برای مقابله با ویروس کورونا، دکتر اشار احمد یوریانتو اظهار داشت که دولت دلایل خاص خود را برای عدم اعلام مناطق آسیب‌دیده دارد. (2020/3/12) اما دو روز پس از این تصمیم دولت‌های محلی مجاز به انتشار اطلاعات در مورد بیماران ویروس کورونا شدند. چنان‌چه سخنگوی مقابله با ویروس کورونا روز یک‌شنبه (2020/3/15) گفت: «اکنون وظیفه سران ولایات است که اطلاعات را در مورد آسیب کورونا بدون ذکر هویت بیماری منتشر کنند. پس از این به نظر می‌رسید که دولت مرکزی می‌خواهد از شر این بیماری ساری خلاص شود. چون به رؤسای محلی اختیار تصمیم‌گیری داده و رئیس جمهور جکویوی از رؤسای محلی خواست تا به نظارت خود ادامه دهند و در بررسی هر مورد با کارشناسان پزشکی مشورت کنند. ضمناً برای کنترل وضعیت مناطق خود با خبرگزاری ملی مدیریت حوادث مشورت کنند. (منبع: کومباس، 2020/3/16)

پنجم: ناتوانی که باعث شد دولت در مقابل گسترش وحشت‌ناک کورونا، با وجود تجربیات برخی از کشورها در این مورد سیاست درستی نداشته باشد. آیا شما مثل چین سیاست تعطیلی عمومی یا قرنطین را اجرا می‌کنید؟ یا مثل کوریا تمام مردم کشور را آزمایش می‌کنید تا بیماران آلوده را شناسایی و قرنطین کنید؟ گذشته از این دولت تا حالا بودیجه برای کورونا تعیین نکرده است. اگر این همه مشکلات به عهده اداره تأمین اجتماعی باشد، جمع کردنش از فاجعه کورونا سخت‌تر است، اما به نظر می‌رسد دولت راهی دیگری ندارد. وزیر مالیه/دارای، خانم سری مولیانی اندراواتی روز چهارشنبه در جاکارتا گفت: «ما بلافاصله یک جدول را برای تأمین امکانات درمانی شفاخانه‌ها، در دستور کار قرار می‌دهیم تا اداره تأمین اجتماعی قادر به مقابله با

کوید 19 باشد.» به همین دلیل بیماران با مشکلات زیادی برخورد خواهند کرد؛ از جمله کمبود تجهیزات پزشکی و عدم پذیرش مریضان توسط بعضی شفاخانه‌ها.

شکی نیست که در رأس سیاست همه کشورها سرمایه‌دارانی است که تمام هم‌وغم‌شان دستیابی به منافع‌شان است و این امر باعث می‌شود که کشور ثروتمندی مانند اندونیزیا حاکمیت خود را از دست بدهد و نتواند نیازهای اساسی رعیت خود را برآورده کند. اما این بی‌خردان کسی جزء اجراء کننده منافع اربابان‌شان نیستند که در حمایت از مواضع خود پول و حامی خارجی دارند.

بلی، چنین بلاهای در زمان اجداد امت اسلامی اتفاق افتاده است، همان طوری که در زمان حضرت عمر رضی الله عنه اتفاق افتاد. اما تفاوت موقف‌گیری از کجاست تا به کجا! در این حالت مسلمانان باید تمام تلاش خود را برای جلوگیری از انتقال ویروس انجام دهند و در زمینه کمک به بیماران با یک‌دیگر همکاری کنند. از خداوند جل جلاله می‌خواهیم که این معضل و بیماری همه‌گیر را برطرف کند. با این حال برای حاکم ساختن اسلام در جهان باید تمام تلاش مان را انجام دهیم و همه این بی‌خردان را از عهده این مسئولیت مهم دور سازیم. این بیماری نامرئی، ناتوانی کل جهان در مقابله با کوچک‌ترین سرباز الله بود که با تأسیس خلافت تطبیق شریعت و برگشت حکم الله امت دوباره شأن و شوکت خود را بدست می‌آورد.

نویسنده: ادی سودیانا

24 آذار/مارچ 2020م

مترجم: محمدزبیر "سباوون"